

בבית המשפט העליון

ע"פ 9497/08

בפני : כבוד השופט א' א' לוי

המערער : פלוני

נ ג ד

המשיבה : מדינת ישראל

בקשה לעיכוב ביצוע פסק דינו של בית המשפט המחוזי
בבאר-שבע, מיום 25.9.08, ב.פ.ח. 1045/05, שניתן על ידי
כבוד השופטים: ר' יפה-כ"ץ, ו' מרוז ו-א' ואגו

תאריך הישיבה : כ' בחשון התשס"ט (18.11.08)

בשם המערער : עו"ד נעם אליגון

בשם המשיבה : עו"ד איתמר גלבפיש

החלטה

בית המשפט המחוזי הרשיע את המערער בעבירות אינוס, מעשי סדום, איומים ותקיפת בת-זוג. בעקבות כך נגזרו לו 6 שנות מאסר, מאסר על-תנאי והוא חויב לשלם פיצוי למתלוננת. כנגד פסק הדין הוגש ערעור לבית משפט זה, והבקשה שבפני היא לעכב את ביצוע העונש עד למתן פסק-הדין בערעור.

לצורך ההכרעה בבקשה זו יש לתת את הדעת על אלה :

(א) במהלך משפטו היה המערער נתון במעצר כשנתיים, ומששחרר הוא נצטווה לשהות במעצר בית, שאף הוא נמשך תקופה לא מבוטלת. אין חולקין כי המערער לא הפר את תנאי השחרור.

(ב) בין שופטי המותב של בית המשפט המחוזי נתגלעה מחלוקת סביב השאלה אם ניתן לבסס על עדותה של המתלוננת הרשעה בפלילים. אין בכוונתי לנקוט עמדה

באותה מחלוקת, ועם זאת נראה לי כי אותה שאלה ראוייה להתברר בפני ערכאת הערעור בטרם ייקרא המערער לשאת ביתרת מאסרו.

(ג) אותה יתרת מאסר, לאחר ניכוי תקופת המעצר בו היה נתון המערער, אמנם אינה קצרה, אולם נוכח יומנו העמוס של בית המשפט עלולים לחלוף חודשים אחדים עד לשמיעת הערעור, וכתוצאה מכך עלול להיגרם למערער, ככל שיזוכה, נזק בלתי הפיך ומטרת הערעור תסוכל.

בכל אלה הרהרתי באוזניו של בא-כוח המשיבה, שבעקבות כך חזר בו מהתנגדותו לבקשה.

לפיכך, יעוכב ביצועו של עונש המאסר בלבד עד למתן פסק הדין בערעור.

ניתנה היום, כ' בחשון התשס"ט (18.11.08).

ש ו פ ט